

פרשת במדבר

כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן (ג, לט)

כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן

וברש"י נקוד על ואהרן לומר שלא היה נמנה במנין הלויים ע"כ. והנה מצינו דשאני מנין ישראל ממנין שבט לוי, דישראל נמנו מבן עשרים שנה ושבטי לוי מבן חודש, אך לכאורה נמנו עד שישים שנה דבישראל להדיא כתיב ולא נתבאר שאין כן בלויים, וצ"ע דא"כ פשיטא שלא נמנה אהרן במנין הלויים שהרי ההיה אז כבן פ"ג שנה.

אמנם נראה דהנה שנינו (ב"ב קכא, ב) אחיה השילוני ראה את עמרם, ופריך והיא כתיב ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה והושע וגו' אמר רב המנונא לא נגזרה גזירה על שבטו של לוי דכתיב במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקודיכם לכל מספרכם, מבן עשרים שנה וגו' יצא שבטו של לוי שפקודיו מבן שלשים ע"ש, ויל"ע דלמסקנא שם יליף מדכתיב לכל מספרכם שלא נגזרה גזירה על יותר מבני ס', וא"כ למאי בעי לטעמא דלא נגזרה גזירה על שבט לוי ליישב הא דאחיה עלה מן המדבר אף דכתיב ולא נותר איש, והא ביציאת מצרים היה אחיה בן נ"ו שנה (עי' רשב"ם שם), וממילא דבעת המנין היה למעלה מס' ושפיר לא היה בעונש דור המדבר כיון שלא נמנה, ונראה מוכרח דשבט לוי נמנו באמת גם בלמעלה מס', וגם בזה שאני לוי מישראל ולכן נקוד על אהרן לומר שלא נמנה עם הלויים ואף דבלוי נמנו למעלה מס' ג"כ.

מקור: טעמא דקרא